

Ave maria regina celorum ave gratia plena domina dominorum
Ave virgo mater ... que sola verba concepisti de spiritu sancto
... angelo ... respondisti Ecce ancilla domini
fiat michi secundum verbum tuum ... salvatorem mundi
Ave preclarissima ... fons ... videmus ...
... omnes te petentes ... tuas ...
misericordie ad nos ... et ... ad ...
precibus ... carnale ... est
... ut ... nos ...
... secula ... qui ...
... ut ... plenum ...
veniat ad ... per archangelum gabrielem. Ave maria

[illegible]

Possessor huius libelli

Incun. 210 – 212

D 15. 4 0 4 ... September
... Evora

Cnum. 210

Deus meus
insipienti
laus israhel
rauerunt e
ti sunt in
tem sum u
et abiectio
tur me
in domino
Ipsi uero c
uestimenta
me
um humilta
uniuersum
domino gen
V vs. Popu
Imperium
qui simul c
ui et non
ti mea pota

[redacted]

et mor
netrice
osla in

Hain 1788

C. Andr. Konieczki
amoris ergo

Simonis Golkowic
...ntii ... Lauzes

Ave maria regina celorum ave gr
Ave virgo mater christi que sola verba
ny credidisti ab angelo mente respon
fiat michi secundum verbum tuum concepisti
Ave pclarissima dulcis fons pu
eorum omnibus te petentibus petitionem
misericordie ad nos converte
precibus tuis placandum
peccatis nostris ut
nunc ad secula ut mater
fiat tua conceptionem ut
veniat ad dominum ihesum
Amen / maria

possessor hu
libelli

Inven. 250 –

X 15. 4 0 Ug
Jm Ecera

[redacted]

que usque
rsum me
bam
s beneplaci
tter si non
oluntas tua
nantes me
torium me
framea et
R Exurge
um deus
am.
de
qui me pse
icis meis do
tatem tu am
di me

Liber de vita et morte arestotelis metrice cōscripta cū glosa interlineali

Incipit liber de vita et morte Arestotelis
omnium philosophorum principis

naturaliū spe... creatarꝫ .i.sine discōtinuatione
NAture causa rerum rector sine pausa
.i.effectus dicit̄ q̄libet creatura
Cuius factura fertur queuis genitura:
encia pducens p oīa tpa pmanens
Omnia naturans ·queuis per secula durans·
tribue diuinā de throno sapientiā
Mitte mihi diuam celi de sede sophiam
habitantē fiat .s.laboris ꝛ vite
Regnantem tecum· vt sit isto tempore mecum
adiuuās subsidia
Me bene ꝯfortans ·simul atqꝫ iuuamina portans
intellectꝰ apta .i.ꝯgrua
Mens per que nata mea scribere sit tibi grata
.i.de arestotele intellectꝰ stupēdo
De sapiente viro: cuius cor lumine miro
illuīasti diuine spe... hoīes
Lustrasti ·diue super omnes philosophie
spe... arestotelē .i.corruptū mortꝫ dolorose
Quem si non fractum leti perflebilis actuz
.i.filij dei .s.iusticie
Aduentus prolis diue veri quoqꝫ solis
spe... cristiane ꝟtute luxisset
Post se liquisset ·fidei ꝙ vi micuisset
existimat̄ scie exptis
Creditur a multis doctoribus artis adultis
spe... xp̄ane illuīans cordis subtilitatē
Or fidei lumen illustrans mentis acumen
scꝫ ꝯ̄ hereticos cognouisset vtiliorē
Defensatorem vix sciuisset meliorem

ISte est liber de vita ꝛ morte Aresto. qui p̄ma sui diuisiōe diuidit̄ in duas ptes. In quarꝫ p̄ma determinat de origine Aresto. quantum ad parētes ꝛ locum. ꝛ de gestis circa suū discipulū Alexandrū mag

nū. In scda vo parte determiat de multiplicib⁹ sentētijs ab eo inuē
tis. ⁊ indiuersa volumīa collectis. ibi (Inde sua ꝓpria) Prima vero
ps adhuc in duas diuidit̄ ptes. qꝛ in ꝓhemiū ⁊ tractatū. Tractat⁹
vero incipit ibi (Nomen Arestotelis dat ⁊c.) Prohemiū vero a pn
cipio libri in quo diuinū implorat auxiliū. incipiēs a cōmendaciōe
diuine maiestatis. Dicens ꝙ deus sit omniū rerū causa ⁊ guberna
tor cōtinuus. qꝛ si ipse suā manū abstraheret. omnia in nihilū cade-
rent. Propterea postulat autor sapientiā de sede sue magnitudinis
per quā cōfortatus posset describere vitam sapiētissimi Arestotel. q̄
si non fuisset mortuus. sed in vita pseuerasset vsqꝫ ad verbi dei incar
nationē. qui est verus sol iusticie xp̄us deus noster. opinantur multi
antiqui doctores. ꝙ per lumen fidei ad supnaturalia intellectum il
luminantis fuisset fact⁹ fortissimus oppugnator cōtra hereticoꝝ fal
sas in cristianā religionem hereses

Dubitatur pmo circa textuz. vtrū deus sit omniū reꝝ causa ꝓdu
ctiua. Solucio sic. patet pmo autoritate Genesis pmo. In principio
creauit deus celum ⁊ terram. Sed nomine celi intelligit̄ vniuersoꝝ
creatura. ergo omnia per ipz facta sūt. vt dicit̄ Johānis pmo. Rō
ne aūt sic patet. nullum agens finitū potest ex nihilo aliquid ꝓdu
cere. sed omnis creatura ē finite virtutis. solus autē deus est infinit⁹
ergo nō est mundus ꝓductus a creatura. sed a deo creatē. Cōfirma
tur autē sic. quia omnis creatura agit per motū. qui necessario pre
supponit subiectū ipsius motus ergo ad minus illud subiectū nō
potest creatura ꝓducere sed solus deus

Arguitur Dicit̄ primo phisicoꝝ ex nihilo nihil fit sed an̄ mun-
di creacionē nihil fuit ergo nō potuit mundus postea produci Dicē
dum ꝙ per virtutē naturalē ex nihilo nō potest aliquid fieri sed be-
ne per virtutem supnaturalem

Contra per virtutē supnaturalem nō fit aliquid ex nichilo ergo
⁊c Añs ꝓbatur quia. anima est res supnaturalis tamē non potest
aliquid ex nihilo ꝓducere Dōm ꝙ licet anima excedit naturā pro
prie dictā ipsa tamen est sub natura cōmuniter accepta et est finite
virtutis ⁊ sic non dicit̄ simplicit̄ supnaturalis ⁊ per ꝯsequēs nō po
test esse pncipiuz productiuū alicuius ex nihilo sed semp producit
ex aliquo psupposito

Dubitatur scdo vtrum in omnib⁹ opibus nostris diuinū sit im
plorandū auxiliū Dicendū ꝙ sic patet pmo autoritate Boecij in
tercio de cōsolacione philosophie prosa nona dicentis Sed cū vti
in thymeo platoni inquit nr̄o placet in minimis quoqꝫ rebus diui-
num debeat implorari psidiū quid nunc faciendū censes vt illius
summi boni sedē reperire mereamur Inuocandū in quā omniū re

i longinq̄ .i. l̄ris i. ꝓpinq̄ .i. p v̄ba aspera
Longe scriptura ꝓpe sed per verbula dura
.i. doctrias sup. aresto. .s. alexādro exn̄ti
Dogmata qui menti dederat iuueni tamen enti
Hic autor ponit occasionē dicti poris. scʒ quare aresto. dictus est amator sapiētie. ideo scʒ quia natus est de gēte grecoꝝ. a quib⁹ sapientia orta dicit̄. de quodā loco nat⁹ qui dicit̄ stragerita. cui⁹ pater dictus fuit Nycomach⁹ Tunc ibi (Doctor erat) dicit ꝙ aresto. ꝓpter multas doctrinas ⁊ v̄tutes erat factus magister Alexādri magni. q̄ in paucis tꝑibus vt eius narrat hystoria totuʒ mundū sibi subiecit per sapientiā sui mḡri Arestotelis Tūc ibi (Cui⁹ fuit vndiqʒ moris) notat diligēciā aresto. circa suū discipulū alexādrum. dicens ꝙ dedit regi bona consilia p̄senti ⁊ abs̄eti i. ꝓpinquo vel in remoto. absenti quidē per l̄ras. presenti vero pdura ⁊ aspera v̄ba. cui⁹ doctrinas q̄uis alexāder esset iuuenis memorie tenaciter cōmendauit
dicta illi⁹ phi ↄsidera
Carmina pitagore fido circumspice mēte
illi⁹ phi tradita
Empedoclis dicta nobis concerne relicta
sicut intellig̃ illi⁹ phi doctrinis
Utere ceu sentis anaxagore documentis
illi phi
Conspice. leucippus socrates democrius hyppus
oē illud qd̄ dixerūt scim⁹ scia splēdere
Quicquid dixere quos nouimus arte nitere
ille phs ille phs
Quod scripsit plato ⁊ heraclitus. ipse probato
sup. phi sciaꝝ
Uel reliqui cuncti doctrine nectare puncti
Hic ↄfirmat quod supra dcm̄ est. ꝙ āt iqui nihil scientialiter tradiderunt. dicens hoc posse patere inspiciēdo dicta diuersoꝝ philosophoꝝ. qui nobis aliquā noticiam tradere intēdebāt. scʒ Pithagore Empedoclis Anaxagore Leucippi Socratis Democriti ⁊ Hyppi. ⁊ quoꝝcūqʒ alioꝝ puncta. in quib⁹ nihil nobis certitudinalit̄ relictum inuenire possumus
sup. scriptis inuenire sup. possꝫ
Nil preter ea scire de dictis vel reperire

.s. arestotel' sup. ar?.
Huius quod gnari dictis queat assimilari
commentũ
Immo maritatũ sit eis simul sociatum
figmentũ
Ut dicam vera dici valet vna chimera
sup. ar?.
A multis · vnde manet ipse vocatus abunde
sup. phos sup. ar? est
Quos gnaros scimus · preceptor scribaqȝ pmus.

Hic comendat Arestotelẽ ab excellẽti ordine in suis doctrinis obseruato. dicẽs q nihil copulatũ vnq a philosophis reliqs potest dictis Arestotelis cõparari in quibus tam ornatus pcessus ẽ atqȝ firm9. quasi esset matrimonial' in dictis suis (qui nunq dissolui potest nisi per mortem) copula cuius dicta se habẽt in cõparatiõe ad aliorum philosophoꝝ doctrinas. sicut chimera quod est animal fictum in cõparatione ad cetera animalia in reruȝ natura subsistẽcia. quoꝝ comparatio est sicut entis ad nihil. que in infinitũ sine cõparatione distant. Et tanq primus omniũ philosophoꝝ in dignitate sciẽciaꝝ erat dictator.

Alexãdri multiplicis modi
Regis pellei diuerse maneriei
liber manifestat .i. liber quẽ exposuit galterus
Codex testatur galteri · qui recitatur
apte factoꝝ modus diuersoꝝ
Clare gestorum series regis variorum
sup. est sicut ille troian9
Quod mirum · rector fuit orbis velud hector

Hic ꝓsequenter dicit q regis Alexandri varia gesta qui dictus ẽ pellens a ciuitate quadã conscribit galter9. in quo quasi miraculo se dicit fore factum. q ipse Alexander velud ille fortis troianus hector sit per totum mundum factus dominato per consiliũ magistri sui Arestotelis

alexãdrũ gubnat .s. arestotel'
Quem regit tanta vere sapientia · quanta
pacta .s. hoĩm cognita
Preterita vita nunq fuit antea scita

Hic cōmendat Alexandrū ex sapiētia sui magistri quē sibi elegit dicens ꝙ tanta erat sapientia ipsius arestotelis. ꝙ priorībꝰ tēporibꝰ in ea nullus sibi similis extiterit. de qua haberet memoria hominū. ꝓpterea solet dici. ꝙ tria maxima ingenia naturalit̄ loquēdo fuerūt in istis tribꝰ. scꝫ Arestotele Salomone ꝛ Alberto. qui omniū alioꝝ philosophoꝝ cognicionē excedebāt. dempto solo xp̄o cuꝫ eiꝰ matre.

sup. arꝫ diuine adhibuit finē sapientie
Hic/ortum diue dederit portumq̄ꝫ sophie
sup. dꝫ intellectus
Inuentrix cuius dici mens· quis satis huius
antiquoꝝ sapientū
Predecessorum nullus quoq̄ꝫ philosophorum
tradidit scie ꝑncipia stabiliūt
Umq̄ꝫ quid dixit artis ·quod lumina fixit
aliq̄d esse potuerit
Uel vere partis·quod quid fore quiuerat artis

Hic autor cōmendat Arestotelē ex sua ordinata intēcionē. dicēs ꝙ inprincipio vite sue dedit operam philosophie. quā vsq̄ꝫ ad finē vite sue cōtinuauit. Qui per suam sapientē diligentiā cōscripsit omnium scientiaꝝ principia ꝛ artis. de quibus nullus philosophoꝝ ante Arestotelem existentium fixe et firmiter aliquid tradiderat in aliqua scientiarum.

.i. ꝯsummationē fecit scietijs .i. philosophoꝝ
Et complementum dedit artibus ipse scientum·
artes ꝑficit sup. ph̄os excessit
Quas consūmauit ·ita ꝙ cunctos superauit
.i. scia ornatus sup. philosophoꝝ sup. ꝑfecte
Arte decoratus·quia nullus eum comidatus
sup. arꝫ. causa ꝓpositis
Ipsius dictis specie breuitatis amictis
aliq̄d potuit
Addere quid sciuit·preualens quod dicere quiuit
capi ab arꝫ. reꝝ naturas
Sumi quin possit ab eo· qui res bene noscit·
alliq̄ tp̄e inuēta sue autoritates
Umquam comperta· nec sunt sua verbula certa

in se hr̃e .i. falsitatē
Errorem sapere: falsi quicꝗ vel habere
oē illud qđ ꝯposuit pbauit
Quicquid contexit racionis lumine rexit
tantā sapientiā supremā
Tantam virtutem sūmam quam dico salutem
habere sup. arestotelē mirabile
Posse tenere virum constat super omnia mirum
ꝯsuetos cursus
Super mortalis solitosqꝫ status animalis
quare magis .i. sine peccato .i. diuin⁹
Cur dici pocius debet sine crimine diuus.
.i. manifesto
Quam mortalis homo. qđ pro vero tibi promo

Non est humanum non est quoqꝫ dicere vanum
nullo tpe errare
Nunꝗ peccare. diuinum disce vocare
ꝯgregatio phoꝝ
Sicut errorum tota caterua priorum
sup. igr̃atie ābulasse veritatē parū
In tenebris isse veri modicum quoqꝫ scisse.
splēduit .s. arestoteles
Sed postꝗ luxit preciosa diecula dirlexit
sapiētia
Hunc. que prudentem nobis elicona tenentem
pplo gentili erranti
Lux patuit genti tenebrarum fece furenti
successio
Posteritas nota nobis etiam sua tota
adiuta arestotele
Tanto fulta duce fruitur tantum modo luce

Dicit autor ꝙ arestoteles tanto lumine sciencie erat instruct⁹ vt sciētias impfecte ab alijs traditas ipse cōsummaret et artificialiter in scriptis reliqueret posteris. ita ꝙ nullus phoꝝ post eū suis dictis aliqđ valeret addere. aut etiā aliquid dicere qđ ex suis scriptis origine non haberet In cui⁹ etiā dictis nō potest inueniri aliqua fal-

sitas. qr semp sua eloquia firmissimis rōnibus stabiliūtur. Qui propter illius virtutis excellentiā sup ceteros mortaliū hominū stat⁹ appellari potius debet deus q̄ homo. quia in suis dictis non errauit. qd pocius est diuinū q̄ humanū. Et hinc est q̄ eius elucēte doctrina ignorātiaz gentilium phoꝝ effugauerit. Cuius ducis helicōa ab helicon mōte in quo studebant dicta sapiētia ducit nos sine errore in viam veritatis.

originalis turbis
Lux est fontalis riuos sapientibus alis
rivi
Effundēs multos· qui contempnāt bene stultos
valde nobilis
Est nimis insignis ardens lucens simul ignis
sol splendorem
Titan feruorem summum sapiensq̄ nitorem
sol splendere
Qui dum lucessit venus ipsa nitescere nescit
dulci
Flos suaui more· quo flosculus omnis odore
letat
Gaudet perfusum· fore se sapientis ad vsum
frondib⁹ pinguib⁹
Arbor pulchra nimis ramis insignis opimis
pducūt
Diuinū poma distillant: cuius aroma
pulchrū fructum pducens pciosū
Pratum formosum germen tribuens generosum
sociatū
Oblectans cūctum spaciando pie sibi iunctum

Hic dicit autor q̄ Arestoteles habz se ad instar fontis scaturientis inter turmas sapientum. qui in eius pparatiōe riuuli dicūt. Ipse enī est vt ignis lucens. reliqui vero igniculi ab eo splēdorē sciaꝝ capientes. licet inquam in pspicua veritatis tradicione ardet in errorum exstirpacione. ideo sol congrue appellat⁹ ē. quia sicut ceteri planete lumen a sole per se lucente recipiūt. ita reliqui philosophi veritatis notitiam ab Arestotele susceperunt. ipse enī arbor est in quo ceteri tanq̄ in arbore rami radicantur. cui⁹ poma redolēcia sunt sciencie fructificantes felicitatem: Qui est pratum formosuz diuersita

te florum. id est scientiarum plenum. germinans summe et vltime felicitatis cognicionem.

norma
Regula nature diuino fulgida iure
paradigma aptū
Exemplar gratum dante natura creatum

In rebus factum summum q̄ nosceret actum
regula vitatꝫ ornatissima spē
Justicie norma veri pulcherrima forma
camera excellētis. thesaurꝰ
Cellula virtutis supreme gaza salutis
peritorum
Gloria doctorum seu gratia discipulorum

Artis dulce decus fuit iste per omnia grecus
plura ꝓpt q̄d dicā ꝟbuā. veracē
Cetera quid referam · laudem sibi si dabo veram
deficiet tremet.
Lingua vacillabit narrando stilus trepidabit
ob id vtute dicat
Cur concludatur q̄ plenus laude feratur

Plus habens q̄ fari poterit scripto ve notari
Hic dicit q̄ Arestoteles diuino sui intellectꝰ lumine exēplar perfectissimū inter oēs creaturas rōnales fuit creatꝰ. qui iusticia prepollebat. in cuius ꝯspectu neqꝫ lucifer neqꝫ hesperus preclarꝰ existit. forma veritatis impmutabilis ab omnibꝰ desiderate. camera oīm virtutum. thesaurꝰ salutis supreme. gaudiū doctoꝝ et solamen discipulorum. splendor omis artis. qui de grecis ortum suscepit. cuiꝰ laudē si quis enarrare intenderet. lingua balbuciet. stilus deteriorabit. q̄propter eius laudis plenitudinem in ingenio comprehendere. vl sermone explicare. vel calamo scribere nulli vnq̄ mortaliū hominū conuenire potuit.

pꝰ hec sup. dc̄a
Nūc de sua propria referam de philosophia
obseq̄a secretarij ꝟbuit
Numina summi iste cui donauit pater iste

dei fine
Cuius secreta penetrans que sunt sine meta
ↄgnitiõe
Veri noticia dici vult philosophia

Vel diuinorum scitus simul inferiorum

Que lassos animos solamine prestat opimõs
Hic autor incipit determinare de multiforma sciã tradita ab aristotele. dicens ꝙ deꝰ omniũ reꝝ paſt arestoteli tanꝙ secretario suo cõtulit potestatẽ ↄgnoscẽdi secreta ipsius nature. Et etiã illaꝝ reꝝ que sũt sine fine. vt celũ. angeli. deꝰ. Ideo dictꝰ est phs a phia. cuiꝰ verã ipe habebat noticiã. q̇ꝛ dicit autor ꝙ habuit veritatis noticiã vel sciaꝫ superioꝝ et inferiorũ. q̇ꝛ dixit mundũ hũc superioribus latõibꝰ necessario gubernare. Cuius phie effectus est animas lassatas per tenebras ignorantie reficere lumine veritatis.
diuisa ↄscita
Ista bipertita multis poterit fore scita
familiaris totũ precipiens
Instrumentalis simul est ac imperialis
diuisa tãtũmõ esse
Prima bifurcata dumtaxat vult fore nata

Grãmatice partes· logice que nouit artes
illã sciam subsidiũ opimũ
Grammaticam lingue dic auxilium dare pingue
dum esse loq̃ndo
Subtilis quando fore debet verbula fando
sciã. faciẽdi lr̃as sepe ṽba noscẽdi
Est ars scribendi bene seu prolata sciendi
ↄmunia
Istius archana q̃uis sunt quottidiana
arestoteles auxiliũ
Noster scriba tamen dat eis exile iuuamen
turpe
Nullum nam bellum fedum dat ei ve libellum
illi autori
Ipsam donato conmisit munere grato

antecedit
Grammaticos veros qui precellit velud heros
priscian⁹ doctrina diuin⁹
Priscius ipsius est solum dogmate diuus
finem principiū
Ipsius ad portum scribens qui dixerat ortum
egregie qn̄ seq̄re
Istos preclare fari dum vis comitare

Hic autor posita ipsius phie diffinicione diuidit eam. dicens q̄ phie alie q̄dem impialis. alia vero instrumentalis seu organica que aliis est in obsequiū. sicut organa corporis famulant ipsi anie. Tūc ibi (Prima bifurcata) Dicit q̄ ars instrumētalis diuidit in grāmaticā et logicā tanq̄ in partes suas totuȝ partit. Tūc ibi (Grāmatice) Dicit q̄ grāmatica est scia dirigens linguā ad ɔgrue pferenduȝ verba nostre locutiōis: docens cū modo pnūciādi ɔgrue rectū modū scribendi. que q̄uis sit habens difficultatem. tn̄ est in ɔmuni vsu p quē eius difficultas tollit. Ideo arestoteles nullū libȝ de ea ɔscripsit. sȝ ipsi donato scribere ɔmisit. qui vt arestoteles inter phisicos. supra grāmaticos dicit esse princeps excellētissim⁹. Cui⁹ dicta imitatus ē priscian⁹ inciando ex illis. et iterū ei⁹ doctrinā ī ei⁹ dictis fīniendo quos ɔgrue volēs loqui imitabit in suis regulis et doctrinis

grāmatice magis ɔsuetudo
Huius diffusus plus arte valet vsus
accepta scia
Philosopho grata cur non est ars sua nata
qn̄ loquit sol⁹ diligit
Sed dum quid fatur vsus sibi nudus amatur
grossa sepe cleric⁹ rēnuit sepe sit ille
Rustica subtilis vitat quamuis iuuenilis
talis artis īuenit familiaris
Raro grammaticus logico reperitur amicus
oculos lippiētes hntib⁹ tediosa
Et si formosa lippis lux est odiosa

Hic dicit q̄ vsus cōis ipsius grāmatice scie est pho magis grat⁹ q̄ ipsa grāmatica. quā solū phs diligit ppter modū loquēdi. Et dicit cām illi⁹ eē istā. q2 subtilis cleric⁹ semp nauseat in grossis et turbibus traditōib⁹ sciaȝ. sed phus multū subtilis reperit in ɔparatiōe

ad eũdem grãmaticũ. qui ad modũ pice humanũ eloquiũ proferẽtis. suoꝝ dictoꝝ. sicut nec stult⁹. nõ potens est reddere rõez. Et ideo purus grãmatic⁹ et logic⁹ nunq̃ vel raro sunt boni amici. sicut lux pulchra egrotantium oculis est inimica.

scĩa dilecta
Philosopho logica multum reperitur amica
q2 vtilit̃ famulat̃
Tot nanq3 pie deseruiet philosophie
ĩtellect⁹ p̃ctic⁹ doceat quia vitia sperne
Praxis quid dicat per eam quoniam mala vita
mẽdacia certe ꝯgnitio v̾itatis
Falsaq3 reuera refugit speculatio vera
ordinat. sepe speculatio. aĩaz. ĩtellectu cupiẽtem
Dirigit hec mentem· ratione vigere volentem
valeat deuiare defedare
Ne queat errare vel falso se maculare

Hic dicit q̃ phi et veritatis amatores multũ diligũt logicalẽ sciẽtiã. cuius hanc dicit esse rõem. quia subseruit intellectui ad habendũ cognicionẽ toti⁹ naturalis phie. Diuidit̃ enĩ intellectus in practicũ qui docet bona opari et mala vitare: et in speculatiuũ: cui⁹ est verorũ cognicionem acceptare et errorem falsitatis fugere. Et q̃tũ ad vtrũq3 loica est intellect⁹ directiua. q2 hab3 viã ad p̃ncipia omniuz aliarum scienciarum. et sic in opabilibus non deformat affectuz. nec in speculabilibus defedat intellectum

loica t̃buit
Ista modum dedit· cui tota sciencia credit
capere aliјs
Sumere discendo quam cum reliquis reprehende
difficili⁹ scia parit̃
Noscuntur peius ars insimul et modus eius
q̃re scĩa imitat̃
Cur si queratur ars· istam queq3 sequatur
splẽdescat logica
Ordine · vexillo fulgescat et ista sub illo
sciam dimittere
Qui logicam suescit postponere discere nescit
logicũ parẽ stulto esse refero
Hunc similem medico non frunito fore dico

medic⁹. sanat ispicit vltimo
Qui curat primo librum sed visit in ymo
ituet ifirmu esse
Conspicit egrotum rediens mortis fore totum

Mors est in cista quociens res luditur ista
Hic dicit q logica tradit modu sciedi in acquisicioe omniu aliarum sciaꝝ. qꝛ mod⁹ sciendi est preponed⁹ ante actuale acqsicoez scientiaꝝ. qꝛ absurdum est simul querere scientiam ꝛ moduz sciedi. Et ideo voles habere sciam ymitet artis logice pcepta. qꝛ sicut verillu est signu victorie. ita existens instructus in logica habet in se signuz potestatis in colligendo omes alias doctrinas humanitus haberi possibiles. Hec ante logica est talis nature q eruditu in ea facit semp velle studere. sine qua si quis vellet accedere alias phisicas scias medico inexperto similis dicitur qui primo visitat egrotum voles ipsum curare. ꝛ postea inspicit libros medicinales. rediens antez invaluit morbus. ꝛ effectus incurabilis postulat pecuniaz promittes sanitate falsa de recuperande sanitatis disposicione asserens ita qz deludens homine Sic in alijs scientijs pficere voletes absqz logica no perueniunt ad sanitatem perfectaz intellectus sicut nec medicus ad sanitatis recuperacionem
arestoteles scie dedit regimen amicabilit
Philosophus logice tribuit moderamen amice
logica finit ichoauit
Quam consumauit inceperit et mediauit
pposuit pciosas sepe pdicametoꝝ
Edidit eximias in primis kathegorias
denario tminat
Sub numero deno clausit in ordine pleno
suba esse qtitas qlitas relatio
Est substans natum fore quantum quale relatum
actio passio qn vbi habit⁹ positio
Tangens passiuum nunc hic retinens positiuum
Hic dicit autoꝛ q logicalis sciencia est quasi gubernatrix no per modum precipientis sed famulantis in comparatione ad omes alias sciencias q arestoteles incepit. ptinuauit. ꝛ finaliter perficiedo eam compleuit. qui in primis tradidit per lucide noticiam decem predicamentoꝛuz. que sunt substancia. quantitas. qualitas. relaco

actio. passio. quando. vbi. habitus. ⁊ positio.
q̄nqȝ vlib⁹ famulat doctrinis
Quinis portentis horum seruit documentis
qb⁹ insci⁹ scie aliqs
Porphirius sine quis est ignarus logice quis
specie accn̄s drn̄a
Forma genusqȝ cadens proprium differre tradens
vlia mōstra platonis doctrinā
Hec sunt portenta platonica per documenta
Hic dicit ꝙ porphirius tradidit noticiam quinqȝ vniuersalium que sunt genus species differēcia ꝓpriū ⁊ accidens. quoꝝ noticia vtilis est ad habendū predicamētoꝝ noticiam. vt ptȝ in principio sui libri. sine quoꝝ vniuersaliū cogniciōe nihil potest sciri in logica. hec aūt vniuersalia ꝺm platonis doctrinā sūt mōstra. quia deficiunt a suis perfectionib⁹. quia ꝺm ipsum sunt per se subsistētia. ⁊ ita nō possunt singularib⁹ dare esse nomen ⁊ rōnem. quod tamē ꝺm verita tem eis ꝯuenit ꝺm diffinitionē vniuersalis. quia dicit Vniuersale ē vnū versum in multis. s. sigularibus seu inferiorib⁹
.i. sex .i. stilo
Principijs senis subtili scemate plenis
porritan⁹ inuētus
Istis Gilbertus est deseruire repertus
illa terra .i. episcopal'
Anglia natalis sua patria pontificalis
dignitatȝ sup. gilbertū
Culminis ornatum in quem dedit atqȝ ꝓbatum
Hic dr ꝙ Gilbert⁹ porritan⁹ ꝯposuit librū sex p̄ncipioꝝ. q̄ petrus hyspan⁹ appellat postp̄dicamēta in sūmulis. quoꝝ intelligētia ma xime difficultatȝ est ꝓpter debilem entitatē taliūȝ p̄ncipioꝝ naturis rerum ꝯuenientē. Iste aūt Gilbert⁹ fuit in anglia natus. q̄ ꝓpter sue vite ꝓbitatem ⁊ doctrine excellentiā ibidē ad pōtificalis stat⁹ dig nitatem fuerat exaltatus.
p⁹ hec ille liber
Hinc vt noscatur peribermenias habeatur
sup. lib̄ pihermenias intellcm̄ ꝯfortat
Qui licet obscurus mentem solidat quasi murus
.i. obscura doctrinas .i. difficilia
Barbara per verba quia dogmata prestat acerba

.s. vba integ .i. cstituunt
Per que totalis oratio fit logicalis
Dicit q posteaq Aresto. edidit librum perihermenias. cuius tradicio quamuis sit per verba obscura et difficilia. multum tamen vtilis est quia docet quomodo oratio logicalis que veri vel falsi est significatiua ex quibusdam partibus orationis combinari debeat
noua logica statim .i. in quatuor libris
Ars noua mox sequitur quadrangula que reperitur
.s. noue logice sic dictus
Cuius librorum primus vult esse priorum
.s. libri priorum continet syllogismi formatio
Sub cuius norma pausat silogistica forma
forma generalis syllogismi
Simplex et pura triplex distincta figura
.s. librorum est sic appellatus
Alter et ipsorum liber exstat posteriorum
.i. facere demonstrationem valebis cognoscere manifeste
Tu demonstrare poteris quo discere clare
.i. causatiuus
Demonstratiuus silogismus erit genitiuus
.i. scientie debite
Artis perfecte fuerit si tradita recte
.s. scientia demonstratiua
Gaudet hec innatis veris ac immediatis
manifestis .i. a conditione particularium
Principijs notis a partis lege remotis
a quibus produci exigit
A quis causari conclusio vultque probari
Hic autor dicit q Arestoteles edidit nouam logicam que diuiditur in quatuor libros principales. inter quos primus omnium est liber priorum. qui tractat de formis sylogissimorum. scilicet de modis et figuris. que figura distinguitur in tria membra. scilicet in primam secundam et terciam. in quarum prima medium subijcitur in vna propositione et predicatur in alia propositione. in secunda figura bis predicatur in tercia vero bis subijcitur. vnde versus. Prima prius medium subijcit. post predicat ipsum. Altera bis predicat. tercia bis subijcit. Tunc ibi (Alter et ipsorum) autor dicit q secundus liber noue logice vocatur liber posteriorum tractans de syllogismo demonstratiuo

stratiuo. qui est generatiuus sciẽtie ꝓcedens ex proprijs primis immediatis veris ꝛ vniuersalibus ṗncipijs separatis a lege particulariũ Ex quib⁹ quidẽ ṗncipijs probatur ꝛ inducitur conclusio. de qua est scientia.

.i. dyalectica vl' mnneribus .i. post scias letat
lib thopicoꝝ iã dictas
Thopica de donis post hec gaudet rõnis
.s. thopice causat efficax
Cuius vi fortis generatur opinio fortis
.i. liber sic dcũs
Tandem tractatus sit elenchorum numeratus
.s. libro elẽchoꝝ .i. deceptoria
Cui ratio tota vult esse sophistica nota
apparẽtiã hꝫ dubitat
Que satis apparet per eam· sed mens nimis aret
veritatꝫ appetit. s. sophistica
Quam forte quid veri· nam plus amat ipsa videri
hominũ .i. deceptionis
Humane laudis est quesitiuaqꝫ fraudis
intellectui supba venena
Cuius dat vita menti turgens aconita
satis documẽtis
Hic sat doctrinis logice proprijs data finis

Hic dicit ꝙ liber thopicoꝝ docet formare rões ꝓbabiles. ex qb⁹ colligit syllogism⁹ dyalectic⁹ opinionis generatiu⁹ Tũc ibi (Tandem tractat⁹ (dt ꝙ vltim⁹ est liber elenchoꝝ. qui tractat de syllogismo sophistico deceptionẽ in impitis causatiuo· Et ideo solum facit apparere mentẽ. q̃ apperẽtia est eius finis ꝛ nõ scientia. q̃re pmittit mentẽ aridam ꝛ vacuã. solũ fouendo mentis supbiã. Et in hoc finitus est numerus libroꝝ noue logice.

oratoris facundia .s. arestoteli
Rhetoris ornatus dignos dat ei famulatus
pedissequa ꝑ pulchre sicut
Abra sue belle velut obsequitur domicelle
acceptã esse oratoris sciam
Hic logice partem gratam fore rethoris artem

sup. rethorica cognoscit scialiter
Que persuadere scit per communia vere
sup. rhetorice rheto[rum] excellentissimus
Cuius erat fautor scribarum summus et autor
triplici codice sup. librum
Trino rhetorice libro quem scripsit amice
Hic dicit autor quod rhetorica pedissequa seu ancilla est sequens logicam sciam. sicut pedissequa seu ancilla sequitur suam domicellam. Et ipsa rhetorica habet veritatem hominibus persuadere per communia et vera principia ad alliciendum ipsos ut postulata consenciant. Cuius rhetorice sciencie principalissimus autor fuit Aresto. de qua conscripsit tres elegantissimos libros.
.i. scia
Arsque poetarum doctrinarum logicarum
.i. finis .i. infimus sup. finis
Terminus est ymus. ultra quem non est magis ymus.
sup. scia poetarum
Utitur hec signis exemplis se quoque dignis
.i. acceptandum .i. spernendum
Ad quod laudandum vel vituperandum
quare sup. poesi est .i. difficilis
Fabula cur rara sibi non exstat vel amara
sup. fabula multociens recta
Non fieret sine qua ratio sepius equa
augmentum prebet doctrine
Nostro fomentum dat ei scribe documentum
sup. poesim composuit duobus codicibus
Hanc qui tractauit binisque libris decorauit
Hic dicit autor quod poesis est finis logice sciencie. sicut dicit translator poetrie Aresto. in prologo eiusdem. Gaudeant viri studiosi se complementum logice in uenisse. hec autem poetica sciencia utitur signis et conuenientibus exemplis ad laudandum vel vituperandum aliquod factum. qui est eius poesis finis. secundum quam conuenientes laudandi vel persuadendi possunt capi rationes. quibus procedit in effectum. quam Aresto. tradit in duobus libris sue poetrie
diuisio
Instrumentalis est artis sectio talis
speculatiua practica .i. philosophia
Altera theorica praxisque scit esse sophia

.i. natural' methaphisica tria
Phisica diuina mathematica numina trina
.i. in q̃bus .i. cognitio speculatiua
In quis dotata remanet speculacio grata

Hic autor artē seu sciētiā q̃ vtimur tanq̃ instrumēto itellect⁹ quo vadit in actū intelligēdi diuidit dicens. sciētiarū alia est speculatiua alia vo p̃ctica. Speculatiue scie finis est scire. praxis vero opari final'r. Sub speculatiue scie noticia cadūt phisica seu naturalis phia. ⁊ metaphisica q̃ dicit p̃ria phia. et mathematica tractās de quantitate ɔtinua vel discreta. in quib⁹ anima dulcit fouet in actu speculandi

naturaliū rez̄ ɔgnoscibilia rōnabilit̄
Phisica nature sibi prestat fulgida iure
sp. phisice
Ens bene cui notum vult esse mobile totum
.i. mgr̄ p̄bet optima fercula
Noster cui scriba donat crassissima liba
.i. libris plurib⁹ docent sp. scolarib⁹
Cartallis multis que p̄sentantur adultis
.i. liber phicoz ornatus
Phisicus auditus forti ratione politus
.i. animū generalib⁹ cognoscentē
Principiis mentem cōmunibus esse scientem
sp. p̄ncipia plene diffinit
Nature prestat que pfecte manifestat
sp. liber phicoz docet sine t̄mio durari
Hic motum tradit sine fine manere
sp. motū inq̄rit .i. primus motor
Per quē rimatur causam que prima vocatur
sp. p̄me cause nō p̄t .i. v̄tus cognita
Cuius finita nequit esse potencia scita

Hic d̄t q̄ natural' phia docet de pulchritudine seu dispōne rez̄ naturaliū rōnabiliter. Cuius natural' phie p̄mi libri. s. phicoz subiectū est corp⁹ mobile s̄m Albertū. vel ens mobile s̄m scm̄ Thomā tanq̄ aliqd̄ in hac sciā p̄mo notum. in quo determinās cōiora natuē q̄ sūt tanq̄ optima liba. i. intelligere volentib⁹ dulcia. descēdēs postea ad specialiora. q̃ describit in diuersis libris natural' phie. Tunc ibi (Phisic⁹) autor d̄t q̄ liber phisicoz vocatur liber de phisico auditu

et hoc ꝓpter duplicē cām· Pria qr iste liber ꝯscript⁹ ē ī cōi scolarium audiētia sб Arest· Scđa qr in hoc libro tractaẜ de cōioꝛib⁹ et generalioꝛib⁹ nature ṕncipijs. q̄ nō ꝑcipiūẜ alio sensu ꝙ̄ sēsu audit⁹. Tractat enī ille liber de ṕncipijs reꝝ naturaliū. de natura de cauẜ. de motu. de infinito. de loco. de tp̄e. de vacuo. de ꝑtibus subiectiuis ⁊ integ̃libus motus. et eoꝝūdē ad inuicē ꝯpatiōe. inter q̄s mot⁹ finalr̄ ꝯcludit vnū esse motū ꝑpetuū. ⁊ vnū ꝑpetuū motoꝛē. cui⁹ potētia ē infinita et infatigabilis· sine magnitudine sꝑ mouens

.i. librū de celo et mundo .i. ꝑ locū ꝯtractū
Celi tractatum dic ens per vbi variatum
docere diuidere
Tradere perfecte· poteris quod scindere recte
.i· stellis oꝛnatā
In rem terrenam simul ⁊ rem sidere plenam
.i. liber de celo et mundo
Celi naturam docet iste policꝫ figuram

Hic ponit autoꝛ illa de quib⁹ tractat Aresto. in libro de celo et mūdo dicens ꝙ ibi tractaẜ de coꝛpoꝛe mobili ad vbi. qđ diuidiẜ. quia q̄dā sunt coꝛpoꝛa terrestria. que sunt sub celo existētia. sicut q̄ttuoꝛ elemēta. vt ignis aer aqua terra. ⁊ ex hijs cōposita. quedā sunt celestia. que sunt vndecim. celum empyrreū immobile. primū mobile. spera nona. celum stellatum. spera saturni. spera iouis. spera martis spera solis. spera veneris. spera mercurij. ⁊ spera lune. Et de motu Et figura ipsius celi tractat Arestoteles in scđo libro. Et finaliter ꝯcludit determinando de locis elementoꝛum in quarto

mixta .i. liber de generatione
Nosse facit plura tractatus de genitura
.i. regulam
Vertitur ad foꝛmam per quoꝝ mobile noꝛmam
.s. foꝛmam
Per quam mutatur coꝛrumpitur et generatur

Hic dicit autoꝛ ꝙ Aresto. in libro de generatiōe tractat de mobili ad foꝛmam ẜm cui⁹ mutationē res dicaẜ generari vł coꝛrumpi. ⁊ de illaꝝ mutationū sбiecto qđ est materia prima seu yle. qđ ē subiectū generationis et modo quo dā omniū aliaꝝ trāsmutationū vt ibidē dicit Aresto. Et de mixtoꝝ ⁊ elemētoꝝ transmutatione. ⁊ de causis ꝑpetuitatis generacionis et coꝛruptionis

.i. in libro de ipssioni scientia habet
nib' metheorologice
Libro metheoroꝝ speculatio traditur horum
spẽs in tali elemẽto
Quorum natura generatur in aere pura
vides exalata antris
Vel que concernis exterre nata cauernis
aliquo pons
Quorum sunt quedam. que tunc ex talibus edam
.i. cometa .s. ardens
Lactea comata. vel stella per area lata
.i. mare crescens
Ignis nix grando pontus turgens aliquando
fulmine ventus
Ros nebule scatus tonitrus cum fulgure flatus
.i. terremotus circul' lune yris
Motus terrenus halo simul arcus amenus
appetat scire aliqs
Talia cum reliquis cupiat cognoscere si quis
cordis operã det doctrinis
Libri vi mentis vacet istius documentis
Cõsequenter dicit q in libro metheoroꝝ Aresto. determinat de illis ipressionib' q̃ generant in aere. et de illis q̃ generãt in cauernis terre. vt sunt cometa. stella ardẽs. ignita impssio. nix. grãdo. tumor maris. ros. nebula. tonitrus. fulmẽ ventus. motus terre. halo q̃ est circul' alb' circũdãs lunam in signum future pluuie. galaxia. et est lactea via. que per modũ vie in celo ex multitudine stellaꝝ sic apparet que sm vulgares dicit via ad sanctũ Jacobũ. Quoꝝ naturam si qs velit pfecti' ꝯgnoscere plegat librũ metheoroꝝ vel ꝯmẽtatores
mineralium est diuersaꝝ
Arsq; minerarum doctrix extat variarum
Rerum mixtarum que dote carent animarum
Isti dant vallum. sal. sulphur. petra. metallum
modicum esse
Noster scriba parum cuius fecit fore clarum
Hic docet q noster scriba Arestoteles etiã determinat de mineralibus que sunt quedam mixta ex elementis et in animata. Et sũt in

quadruplici differentia. vt sunt. sal. sulphur. lapis metallũ Et dicũt mineralia a miera q̃ est q̃dã materia terre de qua ista mieralia fluũt
ƙbuẽs doctrinas phisice
Librorum sextus dans dogmata phica textus
manifestans illi⁹ forme eẽtiã habũdãter
Declarans anime natura opime
diffinitio illius materie forma
Terminus est factus anime bene corporis actus
sp. rei
Primus viuentis ac instrumenta tenentis
fouemur vtimur
Nos quo nutrimur motu sensuq̃ potimur
triplici letatur vetera
Hec specie trina gaudet per dicta vetrina
sp. poña nutritiua illa poña illa poña regitur
Nutrit et armatur sensu ratione iuuatur
sp. nutritiua sensitiua: pinngit
Plantis primo datur pecudiq̃ sequens sociatur
sp. rõnalis inspiciat
Tercia debetur homini: qui cuncta tuetur
sp. libro de anima sociata libros oĩa
Isti coniuncta dic esse volumina cuncta
ꝯgnita aĩaꝝ ꝓprietatis
Ex quibus est nota viuentis passio tota
Hic dicit ꝙ sextus in ordine libroꝝ naturalis phĩe ẽ liber de aĩa qui tractando de aĩa declarat primo eius naturã diffinitiue dicens ꝙ anima est principiũ quo viuim⁹ sentimus mouemur ƙm locum ⁊ intelligimus Ex quo eliciunt gradus vite que sunt vegetatiuũ sensatiuũ. motiuũ ƙm locũ. ⁊ ĩtellectiuũ Cuius sunt tres spẽs ƙm sẽtentias antiquoꝝ doctoꝝ. quaꝝ prima est aĩa vegetatiua. secunda sensitiua. tercia est intellectiua. prima ꝯuenit plantis. secunda conuenit bestijs. tercia hominibus tantum conuenit. per quaз quodãmodo sibi possibilis est omnium rerum cognitio naturalis. Et tunc ibi (Isti coniuncta) dicit ꝙ omnes libri in quib⁹ determinatur de passionibus animalis. siue tocius animalis. siue anime. siue corporis sũt isti libro cõiũgendi. vt sunt libri de sensu et sensato. memoria et reminiscentia. ⁊ ceteroꝝ libroꝝ quos phi parua naturalia appellant.
accepti
Entis sunt grati libri post hec animati

tribuit
Cui plantis nomen animalis donat et omen
ↄsūmatā bȝ tal'scia ṫminū
Et sic completam sortitur phisica metam
illi⁹ gētis splēdida fili⁹
Noster arestoteles grecorum fulgida proles
nisi naturalis phia ↄgnita
Hic ni vixisset phisis male nota fuisset
¶ Hic dicit autor ꝙ post determinationem librorū prius recitatorum sequitur liber de vegetabilibus ⁊ plantis ⁊ animalib⁹ in quib⁹ naturas diversarum arborum ⁊ multorum animalium satis mirabiles (vt possȝ patere intuētib⁹) pulcre describit noster Aresto. qui ortum sue natiuitatis habuit a grecis. in quo autor ↄmēdare intendit Arestotelē in sua sapiētia. q: ex eo ꝙ a sapiētib⁹ natus est. omnino sapiēs dicitur. quia didicit ab illis mores ⁊ prudentum consilia. Et ꝑpterea si arestoteles non vixisset. naturalis philosophie notitia a nullo essȝ ꝑfecte tradita sicut ab ipso nobis docta ē In q̄ concluditur eum fuisse omnium philosophorum sapientissimum.
methaphisica supme
Ars diuina satis summe comes est bonitatis
ṫbuit
Entis naturam· que dat cognoscere puram
scīa inq̄rit dīna
Ista theoria vestigat culmina dija
sup. reb⁹ est ↄgnicio
Cui de diuinis exstat speculatio finis
secretario arestotelē ṫuat
Ars pro summista nostrum scribam tenet ista
sciam pulcris splēdere libris
Ipsam qui bellis fecit clarere libellis
libris mathematica scīa latens
In quibus est multa mathesis doctrina sepulta
sup. mathēatica. sicut. ↄgnoscitur debiliṫ īuenit
Que velut scitur imperfecte reperitur
q̄re ꝑuata
Ad nos translata libris cur est viduata
arestotel' celsitudinē sciuit ꝟtutis
Nostri doctoris· culmen qui nouit honoris

¶ Hic dicit autor q scientia diuina seu metaphisicalis que est summa inter ceteras scientias tractat de ente in quantum ens. et de eius proprietatibus. que sunt vnum. verum. bonum. etc. Et etiam loquitur de rebus diuinis. scilicet de prima causa vniuersalissima que est deus. et etiam de ipsis intelligentijs ad quas se habet oculus nostre intelligentie. vt dicitur secundo metaphisice. sicut oculus noctue ad lucem solucis. In quibus libris etiam de rebus mathematicalibus tractat precipue in octauo. que mathematicalis scientia imperfecte nobis est tradita. ex eo quia libri Arestotelis tractantes de illis rebus ad nos non deuenerunt vel valde imperfecte. vt patet in illorum librorum processibus

solum qualitate scire quantitatem
Ista docet tantum sine quali cognoscere quantum
siderum ornata
Terre mensura stellarum pulchra figura
tantum
Regula formandi modulos· ratio numerandi
intrinsecas
Hinc dant internas partes ceu dona quaternas

¶ Hic autor manifestat de quibus mathematicalis scientia docet dicens q illa ars solummodo docet naturam quantitatis secundum q separata est a qualitatibus sensibilibus. Nam geometria docet artem mensurandi terram. Astronomia vero naturam astrorum. Musica vero docet modulacionem in cantu. quemadmodum arismetrica rationem numerandi. Et tantum de scientijs speculatiuis arestotelis. Sequitur nunc de practicis scientijs Arestotelis iuxta diuisionem prius premissam

practica etiam
Actiuam praxis vehit actiuam simul aris
factiua operandi cum manu tenet scias
Prima suas partes manuales continet artes
artibus excelsa declarat scia
De quibus eximia nil tractat philosophia
.s. vsum cognoscunt
Usu funguntur· per quem plus arte sciuntur

¶ Hic consequenter autor ponit diuisionem practicarum scienciarum ipsius arestotelis. Cuius ratio ordinis est. quia perfectiora sunt priora. sed speculatiua scia est perfectior q practica. ergo prius de illa et eius membris determi

nauit. Diuidit aūt praxim in practicā actiuā et factiuā3. Actiua est de rebus agibilibus ꝛ talib⁹ operacionib⁹ in quib⁹ ꝑ͛ᵗᵉ non relin quit͛ aliqua res operata. Sed factiua est de reb⁹ factibilib⁹ que sunt res ad extra facte. cui⁹ partes sūt artes manuales. ꝛ ꝯphēdunt͛ ī hoc versu. Lana nem⁹ miles nauigatio rus medicina ꝛc̄. de quibus par tibus phīa nihil tractat. eo ꝙ talium notitia potius habet͛ per vsuꝫ q̄ per artem. nam eo ꝙ sunt per consuetudinem facillime. sciētia ꝛ tradicio non est necessaria eo ꝙ ars ſm phm est circa difficilima.

scꝫ actiua — moral' phīa — acq̄rere valet
Altera noscit quicquid mos prendere possit
ꝑ͛t͛ qđ — vocata
Quare moralis est dicta scientia talis

Nam vel perfecte docet vllum viuere recte
t͛plex — valuerit eē — ꝯgnita
Esse tripartita tibi que poterit fore scita
disponit͛ — familia — regit͛
Vel dispensatur per eam domus et moderatur
cōem ppl'm
Aut inter ciues proprios per eam bene viues
ethicoꝝ — yconomicā — politicā
Ethis habet primam· domus altera· sed polis ymam
p̄dicta — cōpilata
Omnia prefata libris sunt condecorata
arestotel' — sapiētis īstructoris — laudati
Nostri cordati monitoris in arte probati

Hic dicit autor. ꝙ altera pars ipsius practice sciēcie scꝫ actiua tra ctat de regimine ꝛ virtutibus moralibus hominum. ideo dicta est moralis philosophia. Ista autem moralis philosophia diuiditur ī tres partes. scꝫ in ethicam yconomicam. et politicam. Unde ethica docet de regimine vnius hominis ſm se. et ideo illius subiectum po nitur homo felicitabilis. Sed yconomica docet de dispensatione seu gubernatione domus ꝛ familie. Politica vero docet de gubernatio ne multitudinis seu ciuitatis. ideo dicitur a polis quod est pluralī tas. et ycos scientia. quasi scientia tractans de regimine pluriuꝫ

ꝯgnoscit͛ — īuenit͛
Per talem scitur quo felix quis reperitur
dicere — modica — diligere.
De quo tractare nunc pauca videbor amare

omniū scīunt cupere datū
Entis cuncta bonum noscuntur gliscere donum
sciētijs vtit
In disciplinis fruitur quando nomine finis
finis iuestigat habeat
Qui si queratur : vt propter se teneatur
alicui⁹ alteri⁹
Et non vllius ob causam finis alius
vltim⁹ beat⁹ esse
Ipse supremus erit quo felix quis fore querit
nouissima extīs felicitas
Ultima mortalis ens prosperitas animalis
sup. carnis btitudinez
Esse voluptatem predictam felicitatem
phi retulerūt veracit
Quidem dixere · quod falsum dicito vere
quia nihil
Namq3 voluptatis nil humane probitatis
hō plane aīaliū brutoȝ
Vir sapit expresse· sed pecudum dicit esse

Dictus vero status manet homini appropriatus
Hic dicit q̄ per philosophiam mortalis homo efficitur beatus. de quo autor noster in presenti libello parum intendit tractare. Docet enim ethica q̄ omnia bonuȝ appetunt. et hoc probat inductiue in disciplinis et scientijs que sunt gracia alicui⁹ finis. sed finis et bonū coincidūt. Et est duplex finis. scȝ finis ꝓpter se nō in aliū ordinat⁹ vt felicitas. Et alius est finis in aliū ordinat⁹. sicut sedere ad quietem animalis. ⁊ quies animalis ad fortificationē viriuȝ naturaliū. et per illum fineȝ nullus potest fieri beatus. sed per primū finem qui non ē alteri⁹ gracia homo felix redditur. ⁊ ideo vltimus finis est ille Tunc ibi (Ultima mortalis) recitat quorundam opinionem qui dixerunt vltima hominis felicitatem ⁊ summum bonum eius esse voluptatem corporalem. Sed hoc reprobat dicēs q̄ felicitas est bonum solum conueniens creature intellectuali. sed voluptas corporalis ꝯueniens est hominibus et brutis. ergo illa non potest esse summū bonū. Et hec propterea non nominat ꝑm veritatem aliqd̄ bonū hominis. sed pocius vitium tollens virtutem.

Nec dicetur honor· quod sic ostendere conor
honorans honorata hz
Plus decorans floris decorata gestat honoris

Sed bona summa dato cuicunqz beatificato
fore felicitatē
Propter virtutem hanc dicimus esse salutem
vltimi
Quod summi doni non conueniet rationi
fore assero
Non tamen esse statum virtutem dico beatum
nihil q² malū hīe felicitatis
Nil quoniam triste comprehendere vult status iste
virtutis
Tristis sepe status est nostre probitatis

Hic dicit autor q̄ summuz bonuz non consistit in honoribus Cuius prima est ista ratio. quia felicitas debet esse in illo cuius est tāq̄ accidens in subiecto. sed honor non est in honorato sz in honorāte ergo summum bonum non consistit in honoribus. Secunda ratio quā ponit ibi (Propter virtutē) est ista. q² summum bonū ex quo est vltimus finis queritur propter se. sed honor nō est propter se. sz gratia virtutis ſm boecium. ergo non est summum bonum. Tertiā rationem ponit ibi (Non tamen statum) quia status felicitatis debet esse sine tristicia. ex quo felicitas est status omnium bonoruz aggregatione perfectus. sed cuz honorib⁹ sunt mixte multe tristicie. ergo in illo non consistit hominis felicitas. quod ad longuz declarat boecius in tercio de consolatione

vltimi p̄stat denarij
Nec finis summi formam dat gracia nummi
accessus multociēs
Ipsius aduentus quia sepius est violentus
violētia supme domo
Visqz caret sede summe bonitatis in ede

Hic probat felicitatem nō consistere in diuicijs. cuius talem assignat rationē. quia nullus potest violenter fieri beatus. sed aliquis potest fieri diues violēter. Etiam summuz bonum est quo quis adepto nihil vlterius desiderare queat. sed appetit⁹ habēdi diuicias

in infinitum crescit Etiam beatitudo adepta amitti non potest. sed diuicie possunt finaliter amitti

summum bonum illi⁹ phi

Rerum summa dea nec erit platonis idea

esse omniū rerū

Que fore cunctorum ratio queat vna bonorum

ꝯgnosci non valet inueniri

Nam ratio sciri nequit . aut reperiri

¶ Hic reprobat opinionē platonis dicēs ꝙ summū bonū nō pt ēe ydea boni ꝯmunis oib⁹ bonis sicut plato posuit. q2 oīm bonoꝝ tāta est diuersitas ꝙ vnū ꝯmūe habere nō possunt. quam opinionē Aristoteles multipliciter reprobat pmo ethicorum

supreme tbuit beatitudinis.

Actio virtutis summe dat dona salutis

Perfecta vita si manserit ipsa petita

tpīs vnale sicuti vna tribuit auis

Uer veluti mundo non vnica donat yrundo

manifeste valet purgare

Sic neqȝ te dare poterit breuis hora piare

dicatur duplicatur

Si bene scindatur virtus merito geminatur

¶ Hic dicit ꝙ acciones virtutum sunt causa salutis si perseuerauerint tales virtutē operādo vsqȝ ad finem vite hominis. Nā vni⁹ virtutis actus nō facit hominē virtuosū. sicut postꝗ vnica ꝯparuerit yrundo nondum est signum verum temporis vernalis. ⁊ sic breue tempus virtuose operandi virtuosū nō facit. sed virtutes augmentantur per continuam virtutum operationem

Est quia moralis virtus vel spiritualis

studio tal' virtus

Sub pirgo moris prudencia culmen honoris

pollicia felicitate

Obseruat late ciuili prosperitate

supbientem

Summe prudentem quapropter dico tumentem

sapiē

In regno mentis habitus regnat sapientis

speculatiua felicitate diuina
Contemplatiuā cur prosperitateq̧ diua
beatus dicitur ꝑncipatur
Felix narratur sapientia cui dominatur
beat⁹ illa scientia
Est felix socia cui constat philosophia
phia lucide
Que nos preclare nouit dijs assimilare

Artibus ornatum dic esse deo simulatum
ꝯgnosci
Hec se tota quia cerni dat philosophia

Hoc opus ergo pie speculari dic philosophie
Hic dicit ꝙ prudentia est virtus moralis. ⁊ inter omnes illas tenet culmen honoris. hoc est ꝙ sit omniū moralium virtutum pricipalissima .et conseruat prudentem in summa felicitate Etiam ipa sapientia gubernans regnū anime facit hominem felicem ꝫm vitam contemplatiuā. in q̄ dominum obtinet habitus sapientie. cui⁹ socia fertur ipsa philosophia que facit hominem deo assimilari. vt inquit Seneca ad lucillum dicens. hoc mihi philosophia promittit. vt me parem deo faciat
beatus ornatus
Felix iste status vult esse bonis decoratus
operatrix
Quorum fortuna dominatrix permanet vna
btitudo desiderat
Ciuilis vere bona plurima querit habere
facta efficiūt aperta
Virtutum gesta per que fiunt manifesta
nisi pecūiosus hilaris. abscōdit magnanim⁹
Ni sit nummosus · largus · latet : ac animosus
sūm⁹ intellect⁹
Non erit absq̧ bonis status excellens rationis

Per se natura studij nescit sua iura
cibo sanitate īdiget vestitu
Corpore cum victu sano sed eget vel amictu

magis
Sed plus sub primo ludet q̄ꝑ sub lare diuo
perit
Turbine multorum marcessit namq̄ꝫ bonorum
frenati freti ꝑncipibꝰ
Terre siue maris dominis si non simularis·

Non minus inde status poterit tuus esse beatus

Hoc complementum nostri scribe documentum

Precipue nactum fertur deniq̄ꝫ peractum
¶Hic dicit q̄ꝫ statꝰ felicitatꝫ vult esse decoratus talibꝰ bonis.q̄ ca-
dunt sub dn̄o ipsiꝰ fortune. Et p̄cipue status felicitatꝫ ciuilis req̄rit
talia bona.ꝑ quoꝝ bonoꝝ dispensationē debitā actus virtutū ma-
nifestāt.qꝛ si nō habꝫ nummos nō pōt habere vsum v̄tutꝫ magni-
ficēcie.nec status rōnis in ꝯtemplādo ꝛ gubernādo p̄t esse ꝑfectus
sine istis bonis q̄ respiciūt hoīeꝫ.vt sunt cibus ad sanitatē corpis ne-
cessariꝰ. ꝛ etiā vestes.q̄ꝝ primū tn̄ est magis necessariū. ꝑ quoꝝ bo-
noꝝ amissionē honor hoīs marcessit qꝛ nō est similitudinē gerēs
cū ꝑncipibꝰ dn̄antibus suꝑ mare ꝛ terram prouincias ꝛ dominia
potest tamē esse absq̄ꝫ illis status v̄tutū aīe.s̄m quā quis ꝯtemplat
deum.in quo est tociꝰ philosophie finale ꝯplementum
ꝯposuit .s.artꝫ libros plures
Scripserat occulta tamen ipse volumina multa

Artibus occultis fuerant que prestita multis
diuinādi
Sunt velut alchima medicina sciencia diua

Diuinatores cuius sapiunt bene mores

Artibus astrorum dedit atq̄ꝫ volumina·quorum

Copia subtrahitur nobis·quia non reperitur
¶Hic dicit q̄ꝫ Aresto. scripsit multos libros ꝛ tractatꝰ.q̄ nō ve-
nerunt ad nostrā noticiā per translatores libroꝝ Arest.sicut sunt
quidā libri de occultꝫ tractantes.sicut de prestigijs ꝛ diuinationibꝰ

de medicina. de theologia seu diuina scientia. cuius imitatores et dis cipuli sunt bene in talibus experti. et etiam de astris edidit volumi na. quorum noticia aput latinos non habetur

sp. arestotelem

Ecerat ars vere simul hunc virtute nitere

Pijs quoniam viam per philosophiam
Extat compertus · omni virtute refectus
Comparat eterne qui dum viteq̧ superne
Vitā nature proprie breuiter periture
Efficitur fortis non curans vincula mortis
Cum videt in rebus varijs nec non speciebus
Justicie normam talem vult prendere formam
Per quam felici iustus queat omne dici
Quādo voluptates videt has putat improbitates
Cur mox sit castus luxus vitat quoq̧ fastus
Et largus minimum negat esse bonum quoq̧ summū
Semper re vera falsis prefert· quia vera
Extat veridicus quia bonorum summus amicus
Et fore prudentem planum satis est sapientem
Virtus moralis est omnis cui socialis

Philosophi veri mors talis debet haberi

Philosophus si sit· quem non hec gratia visit

Plusq̃ dicatur homo monstro consimulatur

sp. mõstro

Ordo nature solet esse cui male cure

Iste magister vt super omnes artibus vti

Perfecte sciuit· omnes itaq; vincere quiuit

Culmine virtutis dantis bona cuncta salutis

Hic autor dicit q̄ sicut Arestoteles habuit plenitudinẽ phicaꝝ sciaꝝ ac omnium aliarum artium. quas in scriptis posteris suis reliquit. ita etiam habuit virtutũ copiaz. per quas comparat vitam nature ad vitam eternam. quia vita eterna in secula seculoꝝ est duratura. vita autẽ nature momentanea. et si interdũ ad aliquod tempus durat· hoc tamẽ est in multis periculis. post que tandẽ necessario deficit. quia omne generabile est corruptibile. quod ex determinatione potentie ad maximũ tandem corrũpit̃. propter cui9 vite meritum mors naturalis non est timenda. quia in rebus mutabilib9 ꝛ rerum speciebꝰ sub vsu hominis cadentibus est cõprehendẽda norma iusticie. per quam vnicuiq; quod suum est redditur Vir enim iustus voluptates tẽporales refutat sceleratas. quare carnis luxuriam vitat tanq̃ inimicam. Etiam largus. quia indispẽsãdo pecuniam non credit in ea esse summi boni rõnem. Sed per rõnẽ discretionis homo prudens vera bona semp̱ falsis prefert. hec aũt prudẽtia est omniũ moralium virtutum principalissima dirigens omniũ aliarum virtutum actus ꝛ operationes in suos fines debitos q̃ cuilibet vero philosopho dicit̃ esse necessaria. quoniã sine prudẽtia philosophus monstro cõparatur. quod causatur ex eo quia cadit extra nature frequentem ordinationẽ. Sed quia Arestoteles hanc prudẽtiam cum ceteris virtutibus habuit. non monstro sed deo poti9 cõparari debet. qui noticiã recte viuendi cum scriptis suis posterꝫ tradidit perfecte. per quã eternam salutẽ adipisci valeant recte in spiritu ambulantes.

Cuius virtutum cupias si cernere scutum
peccatorum
Conspice doctrinam scelerum summam medicinam

Pectus Allexandri magni sine dote meandri

Qua satis armauit ipsum· que sola beauit

Sic donis animus bonis fuit eius opimus

Ars simul et morum ꝓbitas sunt nomina· quorum

Non faciam festa describendo sua gesta

Nil quia curauit: studium tantū sed amauit

Ipsius toto studij cur ordine moto

Claret gestorum maiorum summa suorum

Sufficiant hec de vita eius repetita

Hic autor ꝓbat ꝗ superius dictū est de Aresto. scȝ ꝗ alios docuit prudētiā quia docuit Allexandrū magnū in tāta prudētia vt paucis annis totū mundum sibi subijceret Ex q̄ infert ꝗ Arestote. fuit absidans in sciencijs et virtutib⁹ ac morib⁹ De cui⁹ gestis ceteris hic autor nihil dicit .quia pauca (eo ꝗ studio vehementer adhesit) fuerunt que de eius vita dicta sufficiunt

post p̄dicta sint maifesta
Post hec de morte sua quedam fiant tibi scita
sp. arz. infirmitatz ꝗuedine p̄mi
Qui dum languoris cepisset mole graugri
mortz acq̄sit⁹ tristz
Unde fuit leti post vulnus adeptus amgri
visitare accesserūt sp. arz. omnes phi
Visere venerunt ipsum cuncti sapientes
ꝯgnoscē sue infirmitatz originē valde desiderātes
Scire sui morbi causam multum cupientes

.s. ari. passum p magnitudine pene
Quem nimis affectum macie pre mole doloris
tenentē inuenerūt .s. pomi
Pomum seruantem repererunt . cuius odoris
.s. aris. parum pbuit iuuamen sentire
Virtus ei modicū tribuit releuamen habere
incepit phos accedentes cernere
Cepit vt hos ad se venientes ipse videre
phis .i. salutauit .s. ari. instanter
His optata salus ab eo fuit immediate
.s. phi dixerunt verba accepte
Talia qui subito retulerunt verbula grate
arestoteles infirmatū
Vidimus o doctor postq̄ te debilitatum
noster animus tristicia turbatum
Nostrum cor fuerat mestu multo cruciatum
videmus adeptū .s. pene
Sed q sentimus nunc te nactum releuamen
magnum aīe nostre pbuit ɔsolationē
Ingens spiritui nostro donat medicamen.
.s. vba pcepit auditu
Hec vt Arestoteles vigili bibit aure repente
retulit dsperate
Subridens dixit. vestra diffidite mente
gaudeam amore .s. tpalis
Or letor proprie nunc spe vite retinende
p q leti vocabor .i. horrende
Nam scio. q mortis vi iam capiar metuende
reseruato in manu leuamen sentirē
Et nisi contento palma pomo releuarer
.i. pcul dubio mortis telis vincerer
Semoto dubio leti iaculis supararer
gaudeo corpis pōdere pnabor
Letificor sed ego. q carnis mole carebo
.s. carne destructa .i. eterne vite ipetrabo
Qua rupta dona vite melioris habebo

Ista est pars vltima in qua autor determinat de mō mortis magistri Aresto. dicens q̄ quedā māifestabo vobis de eius morte. postq̄ Arest. incepit infirmari cecidit in vulnus letale a quo ꝑ nullam medicinā curari potuit Quod postq̄ phi ꝛ sapiētes audierūt ad ipsum Arestotelē accesserūt interrogantes eum de sui morbi origine. ꝑ quē ipse Arestoteles valde macer factus erat ex nimia penalitate ipsi⁹. Jllis itaq̄ʒ philosophis accedētib⁹ Arestoteles habuit pomū in manu sua. cuius odor mitigauit penā ipsius in tantū q̄ incepit illoꝝ philosophoꝝ p̄sentiā cōsiderare. quos statum visos affectuose salutauit. Qui responderunt Arestoteli dicētes se multū tristes esse ꝓpter eius morbum. quē tamē cum viderint aliq̄lit relaxatum gauisi sūt. Quibus itaq̄ʒ dixit Arestoteles. q̄ vim mortis euadere nō poterit. q̄uis sua pena per pomū in manu reseruatū esset mitigata. tñ sine dubio pestifera mors me app̄hendet. Sed hoc solamē mihi super est q̄ anima mea sepabit ab illa corruptibili carne bestialit cōtra spiritū recte cuncta appetentē desiderāte. que corpore exuta melioris vite munera ꝛ donationes ꝑticipabit

.s. p̄dicta cui nomē ēat sijmō .i. phoꝝ
Post hec vnus ei respondet sic sapientum
patum oī tp̄e tua doctrina
Presto tuum semper fuerat nobis documentum
doce .s. discipulos sciam intelligam⁹
Instrue nos talem doctrinam q̄ capiamus
.s. doctrīnam ꝓpt mortē tuā violēciā nō paueam⁹
Per quam morte tua leti vim non timeamus
ꝑ quā ꝯsolationē nostra aīā recordabit
Per quod solamen nostrum cor grande tenebit
more ꝯsueto corruptione tristabit
Atq̄ʒ minus solito propria de morte tedebit

Hic dicit q̄ vnus de istis sapientib⁹ ꝛ philosophis cui nomē ēat sijmō dixit ad Arestotelē magistrū suū ex quo doctrīa tua sēper fuit nobis parata. rogo det nobis doctrinā q̄ nō timeam⁹ mortem vt mens nostra non sit grauata dum violētiā mortis meditamur. q̄ ita grauis ꝛ amara ē. vt nūq̄ ꝑmittat hominē perfecte gaudere.

statim .s. pho
Noster Arestoteles mox sic responderat illi
ꝯsolando sodales corde amaro
Solando socios turbatos pectore tristi

parum levamen sentio fragore
Huius adhuc modicum pomi relevabor odore
instruā .i. cū magno conatu
Atq3 docebo vos magno non absq3 labore
in suprema .s. phī sapientia
Creditis in summa nunquid vos philosophia
multociens ɔgnita est quasi divina
Sepe mihi visa · que res exstat fere dya
.i. aīas sp. phīa .i. phoꝝ illustrare
Mentes que novit sapientum clarificare
dono salubri sp. aīas sp. phīa
Munere felici · quas dicitur ipsa beare

¶ Hic Aresto. implet peticionē sui discipuli symonis ɔsolādo suos socios in mentis amaritudine ɔstitutos dicens. ꝙ adhuc modicum mea relevabit infirmitas ex odore hui⁹ pomi. vt possim vobis hāc manifestare doctrinā. Et est ista ꝙ philosophia que est rex divinaꝝ humanarūq3 cognitio solet mentes hominū illustrare ad intnēduꝫ entis eterni extra celum existētis cognitionē. a quo cūctis derivatū esse vivere et intelligere. his quidē clarius his aūt obscuri⁹. In cuius cognitione homīs summa ɔsistit felicitas. Johānis xvii. Hec est vita etna vt cognoscāt te deum verum. ⁊ quē misisti ihm xp̄m. q̄ cognitione adepta nihil est vlteri⁹ quod quis adipisci valeat. cui⁹ boni exellētissimi natura omnium tempaliū sitim delet. faciēsq3 cupere dissolui. ⁊ esse cum xp̄o. qd nobis ɔcedat de⁹ in secula benedict⁹.

¶ Cōclusio ergo finaliter ⁊ cum veritate dico. ꝙ Arestoteles (p dei misericordiā quā ex intimo cordis affectu imploravit dicēs. O ens entium miserere mei) sua sancta ac preciosa morte potit⁹. translat⁹ est ad eterne beatitudinis solium. Quis eni sane mentis de hui⁹ rei veritate ambigere possit. cuꝫ Arestoteles habuit dei omnipotētꝫ noticiam. ꝙ etiā deum summoꝝ bonoꝝ communicatorē non diligeret. cum dicat p̄mo libro de celo et mundo ꝙ extra celū est ens a quo cūctis derivatū est esse. sc3 tā naturalē ꝙ gratuitū. Qui quidē arestote. ita necessarius fuit ante verbi dei incarnationem. sicut necessario collatio gratie presupponit conditionē ipsius nature. quia Arestoteles fuit legis nature maximus doctor. et compilator subtilis. Ex q̄ patet ꝙ Arestoteles fuit precursor xp̄i in naturalibus. sicut Johannes baptista fuit precursor xp̄i ad preparandum ipsi plebē pfectā in gratuitis. Nec obstat Arestotelē fuisse ante legē grē. quia dt Aug⁹ ꝙ aliqui erant homines veteris legis sitr ⁊ nature. qui per grām psonalem fuerunt de nova lege. Et hoc est qd dicit Apostol⁹ ad Ro-

Nō bn

r.anos .ij. Qz gentes legem non habentes naturalit̃ agunt ea que sunt legis. queadmodũ noster Arestoteles fecit. vt patet in sciencijs ab eo traditis. Cõtra quem murmurantes sunt generalit̃ omnes begardi et lollardi. qui videntes festucam in alterius oculo. in ꝓprijs autẽ oculis trabem minime conspiciunt. quibus omnibus silentiũ impono. quia ipsis ꝓprios status et condiciones bene considerantibus sencient se ipsos et status eorum omnino reprobatos. vt in Clementina Ad nostrum. de hereticis. cum concor. ibi statum et religionem ipsorum intueri valent seipsos iudicaturi.

Explicit liber de vita et morte Arestotelis

Sit laus deo 1540 a di vltimo
July in Croraina.

in tu a
domine.
lantur mal
ligna locum
Vos
ies
saluati et
illuminet
tum mihi
humilia
in sinum
me
et seu
hi.
toris et a
mine.
ab hom
ue
os abs
me ext

[illegible]

Vincetum aeris loco salutis ad opto tibi [redacted]
Singularis clementia satis vobis valeo teque et ad [redacted]
mira res est [illegible] quod confisus te in pue [redacted]
vero venias nec fama satis assequeris [redacted]
fons est et affectio cum discipulorum arcui [redacted]
nec tu excogitare audes / cum inde [redacted]
michi literas deberis facere illa [illegible] nec [redacted]
semper rates mihi de solebat Ego te antea [redacted]
Tu aut nullas amplius ad me literas te [redacted]
maxime properaveru concupidus sui nunc [redacted]
in adiisses R si verum est ubi opinor [redacted]
semptissimas tardiores efficiat Rogo [redacted]
id saltem precedentis officio perficias [illegible] [redacted]
Iocari hoc ad te scripsi quod in veniebas [redacted]
scribe opere nomine nisi satis pro nostri [redacted]
ut de his que istic agentur certior fieri [redacted]
valeas pro legeris eius gigio referre [redacted]
statuta parte ex me ad socios in notos [redacted]
habere exarare quod causa utilitatis ab [redacted]
omnem in me sencies deditissimum [redacted]
pectabo certior fieri possim / Vale et [redacted]
reprehensor ne esto Raptim Cracovie [redacted]
Virginis pari anno domini 1505

Dominus Dominus

A a a B C [redacted]

e f g f f l m n [redacted]

o p q [illegible] [redacted]

r s t v x [redacted]

B i t t e [redacted]

[redacted]

adtr do
dine miseri
or die tue.
um quia do
autem cru
patris.
bi Ne aut
bulor
am me
est substan
orationem
e auer
die tribu
quacunq;
a obli
Iu exur

Annessimaret Anett klock

